

AZ ARCISMERŐ

// Hirotaka

Az idei koreai filmhét alkalmával került bemutatásra Az Arcismerő című dél-koreai kosztümös film. A közönség ebben az alkotásban egy pergős, komoly, de némi humorral tarkított történelmi, politikai drámát köszönhetett, amelyhez remek színészi játék társult.

대한민국이 자랑하는 영화감독 오창석(박지우)이 연출한 'Arcismerő'는 '대한민국이 자랑하는 영화감독 오창석(박지우)이 연출한'

2013年.09月

Mozi terem

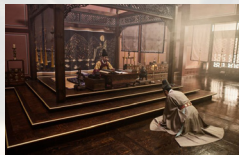

A történet 1455-ben a Csoszon-korban (Joseon, 1392–1897) játszódik, egészen pontosan a dinasztia hetedik királyának trónra lépését követhetjük nyomon. A film megtörtént eseményeket dolgoz fel, és a fontosabb pozíciókat betöltő emberek is mind valós, történelmi személyek..

Nyomorból a palotába

A film egy idős, halálán lévő nemes elbeszélésével indul, aki szolgáloinak mesél egy férfiről, aki mindent le tudott olvasni az ember arcáról.

Ezután egy kicsit ugrik időben, a helyszín egy szegény ház, ahol három férfi él. Látogatást tesz náluk egy gyönyörű hölgy, Yeon Hong (Kim Hye Soo), aki egy bordélyházat vezet és tudja, hogy itt lakik a híres arcismerő, Nae Kyung (Song Kang Ho). A képlet egyszerű: a rámenős és kapzsi Yeon azt szeretné, hogy dolgozzon nála a férfi. Nae persze több oknál fogva is passzolná az ajánlatot, ám végül fia miatt elfogadja, majd sógorával, Paeng Hunnal (Jo Jung Suk) a fővárosba megy. Nae, mint főszereplő és a társa egyben a film humorforrása is. A történet elején rengeteget szórakozhatunk, miként bukdácsolnak át a kezdeti apró bukkánókon, ilyen például, mikor véletlenül bejutnak a női egészségügyi vizsgálatra, persze ebből a néző semmi lényegeset nem lát, és maga a karakter is keveset, így egyszerre sajnálhatjuk és nevetünk peches esetén. Nae tehát jövődömondóként dolgozik, de szeretne feljebb jutni a ranglétrán, nemesebb

embereknek is az arcába nézni és beszélgetni velük. Nem is kell sokat várni, mikor a bordélyházban megjelenik egy nyomozó a palotából. Nae megoldja a fennálló bűnesetet és ezzel akarva-akaratlanul is a farkasok barlangjába jut. Megfenyegetik, találkozik a legbefolyásosabb miniszterrel, Kim Jong Seoval (Baek Yoon Shik) és magával a királlyal is. Innentől fogva kevésbé találunk poénokat, fokozatosan de gyorsan válik a történet véresen komollyá. A fordulóponttól kezdve minden csak egyre sötétebbé válik: politikai belharcba keveredünk, drámai pillanatoknak, árulásnak, gyilkosságoknak lehetünk szemtanúi, és az eddigi szereplőgárda is kibővül, megduplázódik.

Tigris és Farkas

A készítőik nem nagyon adnak időt pihenésre, ami előnyére vált a filmnek. Nincsenek hosszabb beszélgetések, semmibe nézések és vizsziatékintést sem kapunk szerencsére (sok más koreai filmmel és sorozattal ellentétben).

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

Egymást követik az események, és a gonosz karakter, Soo Yang (Lee Jung Jae) sem titkolja negatív szerepét, már a film elején is nyílt titok. Mosolyogva vállalja fel, hogy ő bizony nem jófiú, mondhatni a homlokára van írva (aki végignézi a filmet, az tudni fogja miért használtam ezt a közhelyet). A készítők sem akarták véka alá rejtetni, fekete ruhát adtak rá és sebhelyeket is kapott. Hozzátenném, hogy ellenfele Kim Jong Seo mindig fehér ruhában van.

Kiegészítők

A helyszín viszont ismerős lehet több sorozatból is, ugyanis itt is a jól megszokott palotadíszletet használták a készítők. Ennek ellenére néhány helyszínek sikerült teljesen más hangulatot adni.

Nagy látképeket kevésbé kapunk, elvéve azonban van egy-kettő és azok szépek is, viszont látunk fantasztikus kameraállásokat és kameramozgásokat, amik igazából elképesztően pozórók és hatásvadászok, de megnőn néznek ki és tökéletesen passzolnak a jelenetekhez.

A színészek is jól teljesítenek. Általában nem kedvelem a koreai sorozatokban a színészi játékok, mert számomra túl mesterkélt és színpadias. Itt viszont kevésbé az - persze akadnak megszokott megmozdulások -, az arcminika nagyon jó és a jelenetek, párbeszédek is természetesen hatnak. Nae az arcközl olvassa le az emberek múltját, jellemét és tulajdonságát, ezzel ő mutatja be a karaktereket és onnantól fogva tudjuk mire számíthatunk az illetőtől.

A zenéről, hangokról sem tudok nagyon rosszat mondani: nincs kirívó dallam, ami nagyon megfogná az embert, de zavaró sincs, szóval panaszom igazából nincs rá. A zenék illenek a jelenetekhez, vannak könnyed, lágyak és erős, határozott dallamok is. A film ezen részére lehet leginkább mondani, hogy szokásos. A hanghatások jók, az kard elhűzésakor felhangzó csengés különösen a fejemben maradt.

Mindenkinek bátran ajánlom ezt a filmet, mert biztos, hogy kikapcsol. Egy izgalmos alkotást kapunk, aminek a vége sem sablonos, én örültem neki, hogy az lett a vége ami. Bár bevallom az utolsó 20 percet elhúzottnak éreztem és aki eddig nem érezte a drámát, az dupla adagot kaphat belőle.

